

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2PP/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011287
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122011287.2

Uznesenie

Okresný súd Trnava senátom zloženým z predsedu senátu Mgr. Mária Pohorelského a prísediacich C.. B. A. a B.. G. Q. v konaní o návrhu odsúdeného: W. N., nar. XX.XX.XXXX v U.Ý. Q., bytom V. XXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupom podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí 9. augusta 2022

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 67 ods. 1 Trestného zákona a § 68 ods. 5 Trestného zákona návrh odsúdeného W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 15.06.2022 na podmienené prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014 - 2951 z 20. októbra 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/98/2016-3118 z 12. januára 2017 podľa § 208 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom ku dňu spáchania skutku 13. februára 2014 vo výmere 11 (jedenásť) rokov, ktorý na základe uznesenia Okresného súdu Levice sp. zn. 3Nt/87/2017 z 20. decembra 2017 vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/12/2003 z 9. apríla 2013 podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, ktorý na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2Nt/60/2009 zo 7. augusta 2009 vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3PP/134/2009 z 22. marca 2010 podmienené prepustený a uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 3PP/134/2009 z 25. júla 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/137/2017 zo 14. novembra 2017 po uplynutí skúšobnej doby podmieneného prepustenia neosvedčený s rozhodnutím o vykonaní zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, 9 (deväť) mesiacov a 7 (sedem) dní, zamietá.

odôvodnenie:

Súdu bol 15.06.2022 doručený návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí konanom 9. augusta 2022 v neprítomnosti odsúdeného, ktorý podaním doručeným 2. augusta 2022 požiadal o konanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi - hodnotením odsúdeného vypracovaným riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (č.l. 45), skráteným výpisom klienta (č.l. 46), odpisom registra trestov (č.l. 12), odpoveďou na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č.l. 13 obojstranne), rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002 (č.l. 37-42 aj 51-56), uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/12/2003 z 9. apríla 2003 (č.l. 43 a 44 aj 49 a 50), rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014 - 2951 z 20. októbra 2016 (č.l. 58-64) a uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/98/2016-3118 z 12. januára 2017 (č.l. 65-73).

Dôkazy navrhnuté odsúdeným pred konaním verejného zasadnutia - nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2027/2017 zo 7. augusta 2017, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 4022/2018 z 30. júla 2019, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 482/2018 z 28. novembra 2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Urtos/1/2016 z 21. januára 2016, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 106/2011, znalecký posudok na maloletého syna odsúdeného a dôkaz navrhnutý obhajcom na verejnom zasadnutí - výsluch zamestnanca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou súd zamietol s poukazom na § 295 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 272 ods. 3 Trestného poriadku, keď sa týkali buď okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými dôkazmi. Súd prejednávajúci návrh odsúdeného na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhodnotil dôkazy navrhnuté odsúdeným a obhajcom ako nadbytočné a pre záver o dôvodnosti, resp. nedôvodnosti návrhu odsúdeného nepodstatné.

Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplynulo, že odsúdený bol 16.01.2018 premiestnený do tunajšieho ústavu na ďalší výkon trestu. Do výkonu väzby bol dodaný 16.02.2014 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Nitra, kde 12.01.2017 nastúpil výkon trestu odňatia slobody v strednom stupni stráženia. Správanie a vystupovanie bolo počas výkonu väzby a výkonu trestu v ústave Nitra na požadovanej úrovni. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiaval, príkazy a nariadenia príslušníkov ústavu rešpektoval. Pracovne zaradený nebol. Podľa potreby sa zaraďoval do činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného. Dňa 24.01.2017 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, kde pokračoval v slušnom správaní, rešpektoval pokyny príslušníkov, plnil si svoje povinnosti a dodržiaval interné predpisy. Dodržiaval ústrojovú disciplínu a v osobných veciach si udržiaval primeraný poriadok. Funkciu z radov odsúdených nezastával. Pracovne zaradený bol od 31.01. do 30.05.2017 na pracovisku v ústave s dohľadom Y.. Pracovné povinnosti si vzorne plnil. Svojím správaním a prístupom k povinnostiam si vytvoril podmienky na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3Nt/87/2017 z 20.12.2017. Má nariadené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou Okresným súdom Komárno, ktoré doposiaľ nevykonal. Správanie a vystupovanie v tunajšom ústave je nestabilné, kolísavé. Príkazy a nariadenia príslušníkov sa snaží rešpektovať, povinnosti si plní, dodržiava interné normy. V kolektíve odsúdených sa konfliktným situáciám vyhýba. Ústrojovej disciplíne venuje patričnú pozornosť, v osobných veciach si udržiava poriadok. Funkciu z radov odsúdených aktuálne nezastáva, v minulosti zastával funkciu vedúceho izby, ale na vlastnú žiadosť z funkcie odstúpil pre nehody v kolektíve. Doposiaľ bol sedemkrát disciplinárne odmenený, naposledy 17.03.2022 pochvalou za vzorné plnenie si pracovných povinností. Disciplinárne potrestaný nebol. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Vo voľnom čase číta dostupné knihy, sporadicky využíva aj knižný fond väzenskej knižnice. Okrem čítania hráva spoločenské hry, píše listy blízkym (z úradnej činnosti je súdu známe, že nie iba blízkym, poznámka predsedu senátu), lúšti krížovky, počúva rádio a sleduje televízne vysielanie. Zo športu sa venuje kondičnému cvičeniu, nepravidelne sa zúčastňuje vychádzok. Do oddielových aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája nepravidelne. Prejavil záujem o prácu. Od 23.01. do 21.05.2018 bol zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Y.. Z organizačných dôvodov bol 31.05.2018 preradený na pracovisko v ústave s ohľadom F., kde pracuje doposiaľ. Jeho pracovná morálka je dlhodobo hodnotená kladne, efektívne využíva pracovný fond, dodržiava zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. K pracovným úlohám pristupuje zodpovedne, je zručný, snaživý a pracuje samostatne. Pracovné povinnosti si plní vzorne. Je ženatý, otec maloletého syna. Vyživovaciu povinnosť si nahlásil a plní si ju. Syn má diagnostikované ochorenie K., čo zásadne ovplyvňuje aj jeho kontakt s blízkymi. Pravidelne sa kontaktuje najmä s manželkou a synom, využíva všetky formy kontaktu. Formou mimoriadnych návštev sa kontaktuje aj so svokrou. Nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup so zameraním na rešpektovanie pokynov príslušníkov, plnenie si povinností a dodržiavanie interných ako aj spoločenských noriem. Je vedený k sebareflexii, sebadisciplíne a využitiu jeho osobnostných rezerv do budúcnosti. Možno konštatovať, že čiastočne plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V pedagogickej dokumentácii nie je evidované ďalšie trestné stíhanie. Dňa 12.01.2021 mu na verejnom zasadnutí Okresný súd Trnava v konaní 6PP/151/2020 zamietol žiadosť o podmienené prepustenie. Ďalšie verejné zasadnutie vo veci žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody 16.09.2021 bolo Okresným súdom Trnava v konaní 8PP/84/2021 odročené na neurčito z dôvodu zmeny obhajcu (podľa systému tunajšieho súdu je konanie 8PP/84/2021 právoplatne skončené - návrh odsúdeného bol zamietnutý, sťažnosť

odsúdeného bola Krajským súdom v Trnave zamietnutá, poznámka predsedu senátu). V súčasnosti možno hodnotiť správanie i aktivitu odsúdeného v prospech podmieneného prepustenia z výkonu trestu, avšak vzhľadom na komplexnosť údajov preukazujúcich stav plnenie podmienok na podmienené prepustenie riaditeľ ústavu považoval za nutné poukázať na skutočnosť, že termín, kedy môže byť v zmysle § 66 Trestného zákona odsúdený podmienenčne prepustený, uplynie 21.03.2024. V zmysle uvedeného konštatoval, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a neodporučil ho podmienenčne prepustiť.

Zo skráteného výpisu klienta vyplynulo, že odsúdený od 12.01.2017 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014 - 2951 z 20.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/98/2016-3118 z 12.01.2017 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Do trestu bola započítaná doba väzby od 14.02.2014 do 12.01.2017. Predpokladaný koniec trestu je 14.02.2025, kedy má naplánovaný nástup do výkonu zvyšku trestu odňatia slobody vo výmere dva roky, deväť mesiacov a sedem dní uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/12/2003 z 9. apríla 2003 za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Predpokladaný koniec trestu je 21.11.2027. O podmienenom prepustení odsúdeného mohol súd rozhodovať najskôr 21.03.2024. Súдне trestaný bol dvakrát a vykonal jeden trest odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov a pripojených rozhodnutí (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/12/2003 z 9. apríla 2003, rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014 - 2951 z 20. októbra 2016 a uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/98/2016-3118 z 12. januára 2017) vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ trikrát súдне trestaný - poľským súdom Sad rejonowy w Raciborzu v roku 2001 za nelegálne prekročenie hranice, Krajským súdom v Nitre v roku 2002 za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a Okresným súdom Komárno v roku 2016 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Odsúdenému bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dva roky, nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov a šesť mesiacov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny (dnešný ústav na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia) a nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere jedenásť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odsúdený bol 22.03.2010 podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženého Krajským súdom v Nitre za trestný čin vraždy a počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia sa dopustil ďalšieho násilného trestného činu a to vo vzťahu k manželke, starej matke a svokre.

Odpoveď na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky potvrdila právoplatne skončené trestné stíhania vedené voči odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Komárno z 20.10.2016, právoplatným 12.01.2017, v konaní 11T/66/2014. Skutku sa odsúdený dopustil v období od 30.07.2013, obvinenie mu bolo vznesené 17.02.2014 a obžaloba bola podaná na súd 26.06.2014.

Zo skutkovej vety rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002 vyplynulo, že odsúdený v presne nezistenom čase od 22:30 hod. 6. októbra 2000 do 03:30 hod. 7. októbra 2000, v O. V., v okrese L., na G. ulici v spálni rodinného domu číslo XXX, fyzicky napadol poškodenú tak, že ju nezisteným predmetom viackrát udrel do tvárovej časti hlavy, nosa a brady, čím jej spôsobil zranenia - mnohopočetné krvné podliatiny a krvné odreniny na hlave, krvné podliatiny na končatinách, zlomeniny rebier vľavo a zakrvácanie medzi mäkké blany mozgové a do komôr mozgu, ktoré viedli k zlyhaniu srdcovocievneho a dýchacieho systému pri narušenej regulačnej činnosti centrálnej nervovej sústavy, v dôsledku ktorých poškodená najneskôr o niekoľko minút zomrela a odsúdený z miesta činu ušiel.

Zo skutkovej vety rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014 - 2951 z 20. októbra 2016 vyplynulo, že odsúdený v období od 31. júla 2013 do 13. februára 2014 v O. V. v dome číslo XXX, v ktorom býval v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, svojou starou matkou a svojou svokrou, tieto v stave opitosti denne verbálne ponižoval vulgárnymi nadávkami, vyhrážal sa im zabitím, a to aj spôsobom, že hrozil pustením plynu a výbuchom domu, vyžadoval od nich, aby ho bez výhrad poslúchali

a plnili jeho požiadavky a aby sa správali podľa jeho predstáv, v dvoch prípadoch (30. decembra 2013 a 22. januára 2014) zavrel všetky tri poškodeného a svojho maloletého syna v dome, aby sa nevedeli dostať z domu, a to 30. decembra 2013 v situácii, že predtým vypol elektrinu a sám z domu odišiel a 22. januára 2014 v situácii, že poškodeným zobral ich mobilné telefóny okrem telefónu svojej manželky, ktorý mala skrytý a najmenej v šiestich prípadoch (31. júla, 6. augusta, 28. novembra a 30. decembra 2013, 22. januára a 13. februára 2014) ich napadol aj fyzicky tak, že svoju manželku ťahal za vlasy, fackal a udieral ju, a to otvorenou dlaňou, ale aj päšťou po tvári a keď po takýchto útokoch spadla na zem, kopal do nej a fyzicky napádal aj svoju starú matku a svokra, a to údermi päšťou do tela, v dôsledku ktorých tieto vzhľadom na ich vek a telesnú konštrukciu obvykle spadli na zem, kde do nich kopal, pričom takto konal vždy v situácii, keď mu stará matka a svokra dohovárali, resp. snažili sa mu zabrániť v útokoch na jeho manželku, pričom svedkom týchto útokov bol aj jeho maloletý dva a pol ročný syn a takto konal, hoci bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002 odsúdený za trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov a šesť mesiacov so zaradením pre jeho výkon do III. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený 22. marca 2010, a to na skúšobnú dobu v trvaní sedem rokov.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného zamietnuť z dôvodu nesplnenia formálnej podmienky.

Obhajca navrhol žiadosti odsúdeného vyhovieť a podmiennečne ho prepustiť. Mal za to, že odsúdený spĺňa tak formálnu ako aj materiálne podmienky. Formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie splnil 14.06.2021. Ide o dve tretiny z trestu uloženého Okresným súdom Komárno sp. zn. 11T/66/2014. Ako vyplýva z rozhodnutí špecifikovaných v žiadosti o podmiennečné prepustenie ako aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predloženého na verejnom zasadnutí, odsúdený má nepochybne možnosť žiadať o podmiennečné prepustenie. V prípade pozitívneho rozhodnutia by odsúdený fakticky dovykonal dva roky, deväť mesiacov a sedem dní a následne by na základe rozhodnutia súdu mohol byť podmiennečne prepustený. V tomto smere upriamil pozornosť súdu na predložené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vo vzťahu k materiálnym podmienkam uviedol, že tieto odsúdený spĺňa rovnako. Poukázal na výrazne pozitívne hodnotenie ústavu. Odsúdenému bolo uložených doposiaľ sedem odmien. V ústave je zamestnaný. Jeho pracovná morálka je dlhodobo hodnotená kladne. Odsúdený má vytvorené všetky podmienky pre vedenie riadneho života po prípadnom podmiennečnom prepustení. V tomto smere poukázal predovšetkým na jeho osobné pomery, kedy je otcom maloletého syna, ktorý má diagnostikované ochorenie K. a vyžaduje si otcovu prítomnosť. Navyiac manželka odsúdeného nie je zamestnaná a poberá len sociálne dávky. Rodina odsúdeného žije na pokraji chudoby. Práve podmiennečné prepustenie odsúdeného by výrazne napomohlo k zlepšeniu kvality života tejto rodiny. Preto navrhol žiadosti odsúdeného vyhovieť a tohto podmiennečne prepustiť s uložením primeranej skúšobnej doby a prípadne probačným dohľadom a uložením primeraných obmedzení a povinností.

Podľa § 293 ods. 7 Trestného poriadku sa ustanovenie odseku 6 nepoužije, ak sa obvinený odmietol zúčastniť verejného zasadnutia alebo výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolností nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolností, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Podľa § 415 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí.

Podľa § 415 ods. 4 Trestného poriadku o návrhu podľa odsekov 1 až 3 rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienene prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienene prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 5 Trestného zákona opätovné podmienene prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné.

Po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí súd dospel k záveru, že návrhu odsúdeného na jeho podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vyhovieť. Trestný zákon požaduje splnenie troch kumulatívnych podmienok na podmienene prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Prvou podmienkou je, že odsúdený vykonal pomernú časť z trestu odňatia slobody upravenú v závislosti od druhu trestného činu (formálna podmienka). Druhou podmienkou je, že odsúdený svojím správaním a plnením svojich povinností počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie (prvá materiálna podmienka). Treťou podmienkou je, že od odsúdeného sa môže dôvodne očakávať, že v prípade podmienene prepustenia povedie riadny život (druhá materiálna podmienka).

Formálna podmienka u odsúdeného nebola ku dňu rozhodovania súdu na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnená. Trestný zákon výslovne vylučuje opätovné podmienene prepustenie z výkonu toho istého trestu. Odsúdený bol z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1T/45/2001 z 31. októbra 2002 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To/12/2003 z 9. apríla 2003 vo výmere jedenásť rokov a šesť mesiacov podmienene prepustený uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 3PP/134/2009 z 22. marca 2010. Na verejnom zasadnutí konanom 25. júla 2017 súd rozhodol o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene prepustenia a nariadil výkon zvyšku trestu odňatia slobody (dva roky, deväť mesiacov a sedem dní). Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 3Tos/137/2017 zo 14. novembra 2017 sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu o jeho neosvedčení v skúšobnej dobe podmienene prepustenia zamietol. Od 14. februára 2014 (po započítaní doby strávenej vo väzbe) odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 11T/66/2014 - 2951 z 20. októbra 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 4To/98/2016-3118 z 12. januára 2017 vo výmere jedenásť rokov. Dve tretiny trestu odňatia slobody uloženého Okresným súdom Komárno odsúdený vykonal 14. júna 2021. Po pripočítaní zvyšku trestu odňatia slobody uloženého Krajským súdom v Nitre vo výmere dva roky, deväť mesiacov a sedem dní vychádza splnenie formálnej podmienky u odsúdeného na 21. marca 2024.

Pri posudzovaní prvej materiálnej podmienky u odsúdeného je potrebné konštatovať, že hodnotenie riaditeľa ústavu z 24. júna 2022 je vnútorne rozporné. Na jednej strane je správanie a vystupovanie odsúdeného hodnotené ako nestabilné a kolísavé a na druhej strane rešpektuje príkazy a nariadenia príslušníkov, plní si povinnosti, dodržiava interné normy, vyhýba sa konfliktným situáciám v kolektíve odsúdených, bol sedemkrát disciplinárne odmenený a nedisciplinárne nebol potrestaný. Navyše prejavil záujem o prácu a je pracovne zaradený, kde k pracovným úlohám pristupuje zodpovedne, je zručný, snaživý, pracuje samostatne a jeho pracovná morálka je dlhodobo hodnotená kladne. Z hodnotenia je však nepochybné, že odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania len čiastočne - je vedený k sebareflexii, sebadisciplíne a využitiu jeho osobnostných rezerv do budúcnosti, avšak doposiaľ to nebolo všetko u odsúdeného naplnené. Na tomto mieste je vhodné poznamenať, že odsúdený už bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto sa odsúdený v podmienkach výkonu trestu dokáže správať

na požadovanej úrovni. Túto skutočnosť uviedol aj riaditeľ ústavu v závere hodnotenia, keď vyhodnotil správanie i aktivitu odsúdeného v prospech podmieneného prepustenia.

Druhá materiálna podmienka u odsúdeného splnená nebola, keď žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmieneného prepustenia viedol riadny život. K tomuto záveru súd viedla predovšetkým menej priaznivá resocializačná prognóza, stredné riziko recidívy trestnej činnosti a trestná minulosť odsúdeného, ktorý sa dopustil najzávažnejšieho trestného činu rozpoznaného našim právnym poriadkom (vražda) a z výkonu trestu odňatia slobody za trestný čin vraždy bol podmienne prepustený. Počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia sa dopustil ďalšieho násilného trestného činu (zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby), kde ako poškodené vystupovali manželka, stará matka a svokra odsúdeného. Správanie odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia malo za následok vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku nielen uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody, ale i neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a nariadenie výkonu zvyšku uloženého trestu. Je právom odsúdeného podať návrh na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak toto právo odsúdeného automaticky nepredstavuje jeho nárok na podmienne prepustenie, pretože je úlohou súdu prejednávajúceho návrh odsúdeného podrobne sa zaoberať splnením jednotlivých podmienok upravených v Trestnom zákone a následne o návrhu odsúdeného na podmienne prepustenie rozhodnúť. Rozhodovanie o návrhu odsúdeného na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je o subjektívnych pocitoch samosudcu alebo členov senátu, ale o objektívnych skutočnostiach zistených vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí na podklade spisového materiálu. V danom prípade objektívne skutočnosti vypovedali v neprospech odsúdeného. Pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného bolo prihliadnuté aj na povahu spáchaných trestných činov v súlade s § 66 ods. 2 Trestného zákona.

Z dôvodu nesplnenia všetkých zákonných podmienok súd návrh odsúdeného z 15.06.2022 na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote troch pracovných dní od jeho oznámenia Okresnému súdu Trnava. Sťažnosť má odkladný účinok. O sťažnosti rozhodne Krajský súd v Trnave.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.